HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a doua)

3 iulie 2008 *

În cauza C-215/06,

având ca obiect o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor formulată în temeiul articolului 226 CE, introdusă la 11 mai 2006,

Comisia Comunităților Europene, reprezentată de doamnele D. Recchia și D. Lawunmi, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg,

reclamantă,

împotriva

Irlandei, reprezentată de domnul D. O'Hagan, în calitate de agent, asistat de domnul J. Connolly, SC, și de domnul G. Simons, BL, cu domiciliul ales în Luxemburg,

pârâtă,

* Limba de procedură: engleza.

CURTEA (Camera a doua),

compusă din domnul C. W. A. Timmermans, președinte de cameră, domnii L. Bay Larsen, J. Makarczyk (raportor), P. Kūris și J.-C. Bonichot, judecători,

avocat general: domnul J. Mazák,
grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 14 februarie 2008,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Comisia Comunităților Europene solicită Curții să constate că:

— prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura că, înainte de executarea integrală sau parțială a acestora, proiectele care intră în domeniul de

aplicare al Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului (JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174), în versiunea anterioară sau ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997 (JO L 73, p. 5, Ediție specială, 15/vol. 3, p. 254), fac obiectul unei examinări pentru a stabili dacă trebuie efectuată o evaluare a impactului asupra mediului și, în cazul în care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul naturii, al dimensiunii sau al localizării lor, să fie supuse unei evaluări a efectelor lor, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337 și

— prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura ca acordarea autorizațiilor privind construirea unui parc eolian și activitățile conexe la Derrybrien, în comitatul Galway, precum și realizarea lucrărilor să fie precedate de o evaluare a efectelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337,

Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 4 și 5-10 din directiva menționată.

Cadrul juridic

Reglementarea comunitară

2 Prin acțiunea introdusă, Comisia urmărește să obțină constatarea neîndeplinirii de către Irlanda a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 85/337, atât în versiunea inițială, cât și în versiunea ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11.

Directiva 85/337

3 Articolul 1 alineatele (2) și (3) din Directiva 85/337 are următorul cuprins:

„(2) În sensul prezentei directive:

«proiect» înseamnă:

— executarea lucrărilor de construcții sau a altor instalații sau scheme;

— alte intervenții în mediul natural și asupra peisajului, inclusiv cele care implică exploatarea resurselor minerale;

«inițiatorul proiectului» înseamnă:

persoana care solicită autorizarea unui proiect privat sau autoritatea publică inițiatoare a unui proiect;

«autorizație» înseamnă:

decizia autorității sau a autorităților competente care împuternicesc inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul.

(3) Autoritatea sau autoritățile competente sunt cele desemnate de către statele membre ca fiind răspunzătoare de îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta directivă."

4 Potrivit articolului 2 alineatele (1)-(3) primul paragraf din Directiva 85/337:

„(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare, înaintea acordării autorizării, pentru a se asigura că proiectele care pot avea efecte importante asupra mediului, prin natura, mărimea sau localizarea lor, *inter alia*, constituie obiectul unei evaluări a efectelor lor.

Aceste proiecte sunt definite la articolul 4.

(2) Evaluarea efectelor asupra mediului poate fi integrată în cadrul procedurilor existente de autorizare a proiectelor în statele membre sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în cadrul altor proceduri sau în cadrul procedurilor care urmează a fi stabilite în conformitate cu obiectivele prezentei directive.

(3) Statele membre pot excepta, în cazuri excepționale, în întregime sau parțial, un anumit proiect de dispozițiile prezentei directive."

5 Articolul 3 din Directiva 85/337 prevede:

„Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și stabilește într-o formă adecvată, în funcție de fiecare caz în parte și în conformitate cu articolele 4-11, efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

— om, faună și floră;

— sol, apă, aer, climat și peisaj;

— interacțiunea dintre factorii menționați la prima și a doua liniuță;

— bunuri materiale și patrimoniu cultural."

6 Articolul 4 din directiva menționată are următorul cuprins:

„(1) Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), proiectele aparținând categoriilor prezentate la anexa I constituie obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

(2) Proiectele aparținând categoriilor prezentate la anexa II constituie obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10, în cazul în care statele membre consideră necesară această evaluare din punctul de vedere al caracteristicilor acestor proiecte.

În acest scop, statele membre pot, *inter alia*, specifica anumite tipuri de proiecte care să constituie obiectul unei evaluări sau pot stabili criteriile și/sau pragurile necesare pentru a determina care dintre proiectele aparținând categoriilor prezentate în anexa II trebuie să facă obiectul unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10."

7 Potrivit articolului 5 din Directiva 85/337:

„(1) În cazul proiectelor care, în conformitate cu articolul 4, trebuie să facă obiectul unei evaluări privind impactul asupra mediului în conformitate cu articolele 5-10, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a se asigura că inițiatorul proiectului furnizează, într-o formă adecvată, informațiile prevăzute la anexa III, în măsura în care:

(a) statele membre consideră că informațiile sunt relevante într-un anumit stadiu al procedurii de autorizare și pentru anumite caracteristici specifice ale unui anumit proiect sau tip de proiect și ale elementelor de mediu care pot fi afectate;

(b) statele membre consideră că inițiatorul proiectului poate fi solicitat de drept să sintetizeze aceste informații, având în vedere, *inter alia*, cunoștințele curente și metodele de evaluare.

(2) Informațiile pe care trebuie să le furnizeze inițiatorul în conformitate cu alineatul (1) includ cel puțin:

— descrierea proiectului, cu informații despre amplasamentul, concepția și mărimea proiectului;

— descrierea măsurilor preconizate pentru a evita, reduce și, dacă este posibil, remedia efectele negative importante;

— datele necesare pentru identificarea și evaluarea principalelor efecte pe care proiectul le poate avea asupra mediului;

— un rezumat cu caracter netehnic al informațiilor menționate la primele trei liniuțe.

(3) În cazul în care consideră necesar, statele membre se asigură că autoritățile care dețin informații relevante pun aceste informații la dispoziția inițiatorului proiectului."

8 Articolul 6 din Directiva 85/337 are următorul cuprins:

„(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile care ar putea fi interesate de proiect prin natura responsabilităților lor specifice în materie de mediu au ocazia de a-și exprima opinia, la cerere, în legătură cu cererea de autorizare. Statele membre desemnează autoritățile care vor fi consultate în acest scop, în termeni generali sau în fiecare caz, în momentul depunerii cererilor de autorizare. Informațiile culese în conformitate cu articolul 5 se transmit autorităților menționate mai sus. Procedura detaliată de consultare se stabilește de către statele membre.

(2) Statele membre se asigură că:

— orice cerere de autorizare, precum și informațiile adunate în conformitate cu articolul 5 sunt puse la dispoziția publicului;

— publicul vizat are ocazia de a-și exprima părerea înainte ca proiectul să fie inițiat.”

9 Articolul 7 din Directiva 85/337 prevede:

„În cazul în care un stat membru constată că un proiect ar putea avea efecte semnificative asupra mediului în alte state membre sau în care un stat membru care ar putea fi afectat într-o manieră semnificativă solicită acest lucru, statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare proiectul transmite informațiile culese în conformitate cu articolul 5 celuilalt stat membru și, în același timp, le pune la dispoziția propriilor resortisanți. Aceste informații servesc ca bază pentru orice consultare necesară în cadrul relațiilor bilaterale dintre două state membre, pe o bază de reciprocitate și echivalență.”

10 Potrivit articolului 8 din Directiva 85/337:

„Informațiile culese în conformitate cu articolele 5, 6 și 7 trebuie să fie luate în considerare în cadrul procedurii de autorizare.”

11 Articolul 9 din directiva menționată are următorul cuprins:

„În momentul luării unei decizii, autoritatea sau autoritățile competente informează publicul vizat în legătură cu:

— conținutul deciziei și orice condiție aferentă;

— motivele și considerentele pe care se bazează decizia sa, în cazurile în care legislația statului respectiv prevede acest lucru.

Procedura detaliată de informare se stabilește de către statele membre.

În cazul în care alt stat membru a fost informat în conformitate cu articolul 7, acesta trebuie de asemenea informat asupra deciziei în cauză."

12 Articolul 10 din directiva menționată prevede:

„Dispozițiile prezentei directive nu aduc atingere obligației ce revine autorităților competente de a respecta limitele impuse de acte cu putere de lege și norme administrative de drept intern și de practicile legale acceptate cu privire la secretul industrial și comercial și la protecția interesului public.

În cazul aplicării articolului 7, transmiterea de informații unui alt stat membru și primirea de informații de către alt stat membru constituie obiectul restricțiilor în vigoare în statul membru în care este propus proiectul."

13 Anexa II la Directiva 85/337 enumeră proiectele menționate la articolul 4 alineatul (2) din această directivă, și anume cele pentru care este necesară o evaluare a efectelor asupra mediului numai în cazul în care statele membre consideră că aceasta se impune datorită caracteristicilor proiectelor. Astfel, la punctul 2 litera (a) din această anexă se menționează proiectele de extracție a turbei și, la același punct litera (c), se menționează proiectele de extragere de minerale, altele decât cele metalifere și energetice, cum ar fi marmura, nisipul, pietrișul, marna, sarea, fosfații și potasa.

14 La punctul 10 litera (d) din anexa II figurează, printre altele, proiectele de construire de drumuri.

Directiva 97/11

15 Articolul 3 din Directiva 97/11 are următorul cuprins:

„(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 14 martie 1999. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

[…]

(2) În cazul în care o cerere de autorizare este înaintată unei autorități competente înainte de sfârșitul termenului stabilit la alineatul (1), dispozițiile Directivei 85/337/CEE se aplică în continuare, în versiunea anterioară prezentelor modificări.”

Directiva 85/337, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11 (denumită în continuare „Directiva 85/337 modificată”)

16 Din motive de claritate, nu vor fi menționate decât modificările aduse Directivei 85/337 care interesează în mod direct pretinsa încălcare. Prin urmare, nu se

vor menționa modificările aduse prin Directiva 97/11 articolelor 5-10 din Directiva 85/337, acestea nefiind de natură să influențeze aprecierea pe care trebuie să o efectueze Curtea cu privire la prezenta acțiune.

17 Potrivit articolului 2 alineatele (1), (2) și alineatul (3) primul paragraf din Directiva 85/337 modificată:

„(1) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectelor lor. Aceste proiecte sunt definite la articolul 4.

(2) Evaluarea efectelor asupra mediului poate fi integrată în cadrul procedurilor existente de autorizare a proiectelor în statele membre sau, în cazul în care acest lucru nu este posibil, în cadrul altor proceduri sau în cadrul procedurilor care urmează a fi stabilite în conformitate cu obiectivele prezentei directive.

[…]

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7, în cazuri excepționale, statele membre pot excepta un anumit proiect, în totalitate sau în parte, de la dispozițiile prevăzute de prezenta directivă.”

18 Articolul 3 din directiva menționată prevede:

„Evaluarea impactului asupra mediului identifică, descrie și evaluează într-o manieră corespunzătoare, în funcție de fiecare caz și în conformitate cu articolele 4-11, efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra următorilor factori:

— oameni, faună și floră;

— sol, apă, aer, climă și peisaj;

— bunuri materiale și patrimoniu cultural;

— interacțiunea dintre factorii menționați la prima, a doua și a treia liniuță."

19 Articolul 4 din Directiva 85/337 modificată prevede:

„(1) Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), proiectele enumerate la anexa I se supun unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

(2) Sub rezerva articolului 2 alineatul (3), pentru proiectele enumerate la anexa II, statele membre stabilesc:

(a) pe baza unei analize de caz

sau

(b) pe baza pragurilor sau a criteriilor fixate de statul membru,

în cazul în care proiectul trebuie supus unei evaluări în conformitate cu articolele 5-10.

Statele membre pot decide aplicarea ambelor proceduri prevăzute la literele (a) și (b).

(3) Atunci când se efectuează o analiză de caz sau se fixează praguri sau criterii în sensul alineatului (2), se ține seama de criteriile de selecție relevante stabilite la anexa III.

(4) Statele membre garantează că deciziile luate de autoritățile competente în conformitate cu alineatul (2) sunt puse la dispoziția publicului."

20 La punctul 3 litera (i) din anexa II la Directiva 85/337 modificată, sunt menționate instalațiile destinate transformării energiei eoliene în energie electrică (parcuri eoliene).

21 Potrivit punctului 13 din aceeași anexă, orice modificare sau extensie a proiectelor menționate la anexa I sau la anexa II, deja autorizate, executate sau în curs de executare, care pot avea efecte negative semnificative asupra mediului (modificare sau extensie care nu figurează la anexa I), trebuie considerată proiect care intră sub incidența articolului 4 alineatul (2) din Directiva 85/337 modificată.

22 Potrivit anexei III la Directiva 85/337 modificată, referitoare la criteriile de selecție prevăzute la articolul 4 alineatul (3) din aceeași directivă, caracteristicile proiectelor trebuie luate în considerare în special în funcție de poluare și alte efecte nocive, precum și de riscul producerii de accidente, legate în special de substanțele și de tehnologiile utilizate. În aceeași anexă se indică faptul că sensibilitatea mediului în zonele geografice care ar putea fi afectate de proiect trebuie luată în considerare în special în funcție de capacitatea de încărcare a mediului natural, acordând o atenție specială anumitor zone, printre care zonele montane și forestiere.

Reglementarea națională

23 Cerințele Directivei 85/337 modificate au fost transpuse în dreptul intern în special prin Legea privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2000 (Planning and Development Act 2000), astfel cum a fost modificată (denumită în continuare „PDA"), și prin Regulamentele privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2001 (Planning and Development Regulations 2001).

24 Articolul 32 alineatul (1) litera (a) din PDA instituie o obligație generală de obținere a unei autorizații pentru orice proiect de amenajare a teritoriului care este menționat în anexele I și II din Directiva 85/337 modificată, cererea de autorizare trebuind depusă și autorizația obținută înainte de începerea lucrărilor. Pe de altă parte, arti-

colul 32 alineatul (1) litera (b) din aceeași lege prevede că, în vederea regularizării unei astfel de amenajări neautorizate, poate fi obținut un permis.

25 La obținerea unei cereri de autorizare, autoritatea competentă pentru amenajarea teritoriului trebuie să stabilească dacă proiectul propus trebuie să facă obiectul unei evaluări a efectelor asupra mediului.

26 Articolul 151 din PDA prevede că orice persoană care a executat sau a realizat un proiect neautorizat se face vinovată de încălcarea legii.

27 Din articolele 152 și 153 din aceeași lege rezultă că, la primirea unei plângeri, autoritățile competente în materie de urbanism sunt obligate, în principiu, să adreseze un avertisment scris, trebuind apoi să decidă cu privire la oportunitatea punerii în întârziere. Nerespectarea cerințelor stabilite într-o scrisoare de punere în întârziere constituie infracțiune.

28 Potrivit articolului 160 din PDA:

„1. În cazul în care un proiect neautorizat a fost realizat, este în curs de realizare sau urmează a fi realizat ori continuat, la cererea autorității însărcinate cu amenajarea teritoriului sau a oricărei alte persoane, indiferent dacă aceasta are sau nu are un interes față de terenul în cauză, prin ordonanță a High Court sau a Circuit Court, se poate solicita oricărei persoane să pună în aplicare, să se abțină de la a pune în aplicare sau să înceteze a pune în aplicare, după caz, tot ceea ce instanța consideră necesar și precizează în ordonanța pronunțată în scopul de a garanta, în mod adecvat, dacă este cazul:

a) că proiectul neautorizat nu este realizat sau continuat;

b) în măsura posibilului, că orice teren este readus în starea anterioară începerii oricărui proiect neautorizat;

c) că orice proiect este realizat în conformitate cu autorizația acordată în acest sens sau cu condițiile asociate acesteia.

2. În ordonanța pronunțată în temeiul alineatului 1, dacă este necesar, instanța poate impune realizarea oricăror lucrări, inclusiv repararea, reconstruirea, retragerea, demolarea sau modificarea oricărei structuri sau a oricărui alt element."

29 Articolul 162 din PDA precizează că formularea unei cereri de permis de regularizare nu este o cauză de suspendare sau de încetare a măsurilor coercitive adoptate.

Procedura precontencioasă

30 În urma unei scrisori de punere în întârziere din 5 aprilie 2001, Comisia a adresat Irlandei un aviz motivat la 21 decembrie 2001.

31 La 7 iulie 2004, Comisia a adresat acestui stat membru o scrisoare de punere în întârziere suplimentară.

32 Un aviz motivat suplimentar a fost adresat Irlandei la 5 ianuarie 2005, după primirea observațiilor acestui stat, formulate într-o scrisoare din 6 decembrie 2004.

33 Considerând nesatisfăcătoare poziția adoptată de Irlanda în răspunsul la respectivul aviz motivat prin scrisorile din 8 martie, din 17 iunie și din 1 decembrie 2005, Comisia a formulat prezenta acțiune în temeiul articolului 226 al doilea paragraf CE.

Cu privire la acțiune

Cu privire la primul motiv

34 Comisia reproșează Irlandei că nu a luat toate măsurile necesare pentru a se conforma articolelor 2, 4 și 5-10 din Directiva 85/337, atât în versiunea inițială, cât și în versiunea modificată prin Directiva 97/11. Acest motiv va fi examinat, în primul rând, în raport cu Directiva 85/337 modificată.

35 Primul motiv, potrivit căruia transpunerea Directivei 85/337 modificate ar fi incompletă și ar determina o punere în aplicare incorectă a acesteia, se întemeiază pe trei obiecții.

36 Comisia arată, în primul rând, că Irlanda nu a luat măsurile necesare pentru a asigura efectuarea unor verificări prin care să se stabilească, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 modificată, dacă proiectele preconizate ar putea avea efecte importante asupra mediului și apoi pentru a impune, dacă este cazul, realizarea procedurii de evaluare a efectelor asupra mediului prevăzute prin dispoziția menționată, înainte de acordarea autorizației.

37 În al doilea rând, Comisia consideră că actele irlandeze cu putere de lege care permit să se introducă o cerere de regularizare după executarea integrală sau parțială a unui proiect neautorizat aduc atingere obiectivelor preventive ale Directivei 85/337 modificate.

38 În al treilea rând, Comisia susține că sancțiunile puse în aplicare de Irlanda nu garantează aplicarea efectivă a directivei menționate, Irlanda neîndeplinindu-și astfel obligația generală care îi revine în temeiul articolului 249 CE.

39 În susținerea acestei din urmă obiecții, Comisia menționează un anumit număr de exemple care, în opinia sa, ilustrează deficiențele în punerea în aplicare a regimului sancționator.

Cu privire la primele două obiecții

— Argumentele părților

40 Comisia arată că, dat fiind că este posibil, potrivit reglementării naționale, să se îndeplinească obligațiile impuse prin Directiva 85/337 modificată în cursul sau după realizarea unui proiect înseamnă că nu există nicio obligație clară de a supune proiectele unui studiu privind efectele acestora asupra mediului înainte de realizarea lor.

41 Acceptând posibilitatea de a realiza controlul proiectelor, în cadrul unui studiu de impact asupra mediului, după realizarea acestora, deși obiectivul principal urmărit prin Directiva 85/337 modificată este de a se lua în considerare efectele asupra mediului cât mai devreme posibil în toate procesele de planificare și de luare de

decizii, reglementarea națională în cauză admite o modalitate de regularizare ce are drept consecință îngrădirea efectului util al acestei directive.

42 Comisia adaugă că dispozițiile generale aplicabile permisului normal în materie de urbanism înglobează normele privind permisul de regularizare, întrucât nu există vreo indicație în sensul că formularea cererilor de permis de regularizare și acordarea respectivului permis ar fi rezervate ca excepție.

43 În opinia Irlandei, Comisia nu face o lectură corectă a reglementării irlandeze de transpunere a Directivei 85/337 modificate. Irlanda precizează astfel că dreptul irlandez impune în mod expres ca, pentru orice proiect nou, să fie obținut un permis înainte de începerea lucrărilor și ca, în ceea ce privește proiectele care trebuie supuse unui studiu de impact asupra mediului, acest studiu să fie realizat înainte de lucrări. Neîndeplinirea acestor obligații constituie, în plus, o infracțiune și poate duce la aplicarea unor măsuri coercitive.

44 Pe de altă parte, Irlanda susține că permisul de regularizare, instituit prin PDA și prin Regulamentele privind amenajarea teritoriului și dezvoltarea din 2001, constituie o excepție de la regula generală care impune obținerea unei autorizații înainte de începerea unui proiect și corespunde mai bine obiectivelor Directivei 85/337 modificate, precum și, în special, obiectivului general de protecție a mediului, în măsura în care dezafectarea unui proiect neautorizat ar putea să nu fie măsura cea mai adecvată din punctul de vedere al protecției respective.

45 În opinia acestui stat membru, Directiva 85/337 modificată, ale cărei cerințe sunt pur procedurale, nu se pronunță asupra existenței unei excepții în temeiul căreia ar putea fi realizată o evaluare a efectelor asupra mediului, în anumite cazuri, după începerea lucrărilor. Irlanda subliniază, în această privință, că nicio dispoziție a acestei directive nu indică în mod expres că o evaluare poate fi efectuată numai înainte de executarea proiectului și aduce ca argument definiția noțiunii „autorizație” dată de directiva menționată pentru a arăta că utilizarea termenului „a realiza” este semnificativă,

întrucât acesta nu se limitează la a desemna începerea lucrărilor, ci are în vedere și continuarea unui proiect de amenajare a teritoriului.

46 Pe de altă parte, Irlanda susține că permisul de regularizare este un mecanism de remediere rezonabil care poate fi invocat în circumstanțe de excepție și care tinde să țină seama de faptul că este inevitabil ca anumite proiecte să fie inițiate, pentru diverse motive, înainte de acordarea unei autorizații în sensul Directivei 85/337 modificate.

47 În această privință, Irlanda se întemeiază pe Hotărârea din 7 ianuarie 2004, Wells (C-201/02, Rec., p. I-723), pentru a susține că o evaluare corectoare poate fi efectuată într-o etapă ulterioară, cu titlu de excepție de la principiul general potrivit căruia evaluarea trebuie efectuată cel mai devreme posibil în cursul procesului decizional.

48 Acest stat membru consideră de asemenea că ar fi disproporționat să se impună îndepărtarea anumitor structuri în circumstanțe în care, după examinarea unei cereri de permis de regularizare, respectiva regularizare este considerată compatibilă cu o amenajare corectă a teritoriului și cu o dezvoltare durabilă.

— Aprecierea Curții

49 Statele membre trebuie să garanteze o executare a Directivei 85/337 modificate care să corespundă pe deplin cerințelor pe care aceasta le impune, ținând seama de obiectivul său esențial care, astfel cum rezultă din articolul 2 alineatul (1), constă în a asigura că, înaintea acordării unei autorizații, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul, *inter alia*, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectelor lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 septembrie 2000, Linster, C-287/98, Rec.,

p. I-6917, punctul 52, și Hotărârea din 23 noiembrie 2006, Comisia/Italia, C-486/04, Rec., p. I-11025, punctul 36).

50 Pe de altă parte, autorizație înseamnă, potrivit articolului 1 alineatul (2) din Directiva 85/337 modificată, decizia autorității sau a autorităților competente care împuternicesc inițiatorul proiectului să își realizeze proiectul.

51 Întrucât formularea referitoare la „împuternicire" este lipsită de orice ambiguitate, articolul 2 alineatul (1) din directiva respectivă trebuie înțeles în mod obligatoriu în sensul că, dacă solicitantul nu a cerut și apoi nu a obținut autorizația impusă și dacă nu a efectuat în prealabil studiul privind efectele asupra mediului atunci când acesta se impune, acesta nu poate începe lucrările privind proiectul în cauză fără a încălca cerințele Directivei 85/337 modificate.

52 Această analiză este valabilă pentru ansamblul proiectelor care intră în domeniul de aplicare al Directivei 85/337 modificate, fie că sunt cuprinse în anexa I la această directivă și trebuie, prin urmare, să fie supuse unei evaluări sistematice în aplicarea articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatul (1) din aceasta, fie că sunt cuprinse în anexa II la directiva menționată și nu sunt supuse, în acest temei și în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din aceasta din urmă, unui studiu privind efectele decât dacă ar putea, în raport cu pragurile sau cu criteriile stabilite de statul membru și/sau pe baza unei analize de caz, să aibă efecte importante asupra mediului.

53 O astfel de analiză literală a articolului 2 alineatul (1) răspunde, de altfel, obiectivului urmărit prin Directiva 85/337 modificată, amintit în special în considerentul (5) al Directivei 97/11, potrivit căruia „proiectele pentru care se solicită o evaluare trebuie să facă obiectul unei cereri de autorizare [și] evaluarea trebuie efectuată înainte ca autorizația respectivă să fie acordată".

54 În Irlanda, *de lege lata*, este cert că evaluarea efectelor asupra mediului și permisul de urbanism trebuie, în principiu, să fie efectuată și, respectiv, obținut, dacă sunt necesare, înainte de efectuarea lucrărilor. Nerespectarea acestor obligații constituie în dreptul irlandez o nerespectare a regulilor de urbanism.

55 Totuși, este la fel de cert că respectiva reglementare instituie un permis de regularizare asimilând efectele acestuia celor ale permisului simplu de urbanism prealabil efectuării lucrărilor și amenajărilor teritoriului. Acesta poate fi acordat chiar și atunci când a fost deja realizat proiectul vizat, pentru care se impune un studiu privind efectele asupra mediului în aplicarea articolelor 2 și 4 din Directiva 85/337 modificată.

56 În plus, în dreptul irlandez, prin acordarea unui astfel de permis de regularizare, la care Irlanda recunoaște că se face apel în mod curent în materie de urbanism în lipsa oricăror circumstanțe excepționale, se consideră că obligațiile impuse prin Directiva 85/337 modificată au fost efectiv îndeplinite.

57 Or, deși dreptul comunitar nu se poate opune posibilității ca normele naționale aplicabile să permită, în anumite cazuri, regularizarea operațiunilor sau a actelor nelegale în raport cu acesta, o astfel de posibilitate ar trebui supusă condiției de a nu oferi persoanelor interesate ocazia să eludeze sau să nu aplice normele comunitare și de a rămâne o excepție.

58 Într-adevăr, un regim de regularizare precum cel în vigoare în Irlanda poate avea ca efect stimularea inițiatorilor de proiecte să nu mai verifice dacă proiectele preconizate îndeplinesc criteriile stabilite la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 85/337 modificată și, prin urmare, de a nu face demersurile necesare în vederea identificării efectelor proiectelor respective asupra mediului și evaluării prealabile a acestora. Or, potrivit considerentului (1) al Directivei 85/337, este necesar ca, în cadrul procesului decizional, autoritatea competentă să ia în considerare efectele asupra mediului cât mai devreme posibil în toate procesele de planificare tehnică și de luare de decizii, obiectivul fiind mai degrabă să se prevină apariția poluării sau a fenomenelor nocive de la bun început, decât să se încerce ulterior a se neutraliza efectele acestora.

59 În sfârșit, Irlanda nu s-ar putea întemeia pe Hotărârea Wells, citată anterior. Într-adevăr, hotărârea menționată amintește la punctele 64 și 65 că, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 10 CE, statele membre sunt obligate să elimine consecințele ilicite ale unei încălcări a dreptului comunitar. Autoritățile competente sunt astfel obligate să adopte măsurile necesare în scopul de a remedia nerealizarea unei evaluări a efectelor asupra mediului, de exemplu prin retragerea

sau prin suspendarea unei autorizații deja acordate în scopul efectuării unei astfel de evaluări, în limitele autonomiei procedurale a statelor membre.

60 Nu s-ar putea deduce că studiul corector de impact asupra mediului, efectuat în scopul de a remedia nerealizarea evaluării astfel cum este prevăzută și organizată prin Directiva 85/337 modificată, în condițiile în care proiectul a fost deja efectuat, este echivalent cu studiul privind efectele asupra mediului, prealabil eliberării autorizației, impus și reglementat prin directiva menționată.

61 Din cele precizate mai sus rezultă că, prin faptul că a acordat permisului de regularizare, care poate fi eliberat chiar în afară de orice circumstanțe excepționale dovedite, aceleași efecte precum cele ale permisului de urbanism prealabil realizării lucrărilor și amenajărilor teritoriului, pe când proiectele pentru care se impune o evaluare a efectelor asupra mediului trebuie, în temeiul articolului 2 alineatul (1), precum și al articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 85/337 modificată, să fie identificate și apoi supuse, înainte de acordarea autorizației și, prin urmare, în mod obligatoriu, înainte de a fi efectuate, unei cereri de autorizare și evaluării menționate, Irlanda a încălcat cerințele acestei directive.

62 Prin urmare, primele două obiecții sunt întemeiate.

În ceea ce privește a treia obiecție

— Argumentele părților

63 Potrivit Comisiei, legislația irlandeză și practica subsecventă în materie de sancțiuni cuprind lacune care compromit corecta transpunere și aplicare a Directivei 85/337

modificate, pe când aceasta impune în mod necesar un sistem de control și de pedepse eficient.

64 În primul rând, Comisia arată că sancțiunile prevăzute în legislația irlandeză în materie de urbanism nu compensează lipsa unor dispoziții care să impună respectarea cerințelor în materie de evaluare a efectelor asupra mediului înainte de realizarea proiectelor.

65 În al doilea rând, Comisia arată că practica în materie de măsuri represive compromite transpunerea corectă a Directivei 85/337 modificate. Comisia evocă astfel situații speciale care ilustrează, în opinia sa, carențele legislației irlandeze în materie de control al respectării normelor stabilite prin această directivă.

66 În ceea ce privește procedura urmată în materie de sancțiuni, Irlanda susține că problema alegerii și a formei acestora ține de libertatea de apreciere a statelor membre, cu atât mai mult cu cât controalele privind amenajarea teritoriului și mediul nu au fost armonizate pe plan comunitar.

67 În orice caz, Irlanda subliniază că regimul sancționator prevăzut în legislația irlandeză este complet și eficient. În această privință, statul membru precizează că, în dreptul mediului, dispozițiile aplicabile au forță juridică obligatorie.

68 Astfel, această legislație impune autorităților responsabile cu amenajarea teritoriului să trimită un avertisment scris atunci când iau cunoștință de faptul că un proiect neautorizat se află în curs de efectuare, cu excepția cazului în care consideră că acest proiect este de importanță minimă.

69 După trimiterea avertismentului scris, autoritățile responsabile cu amenajarea teritoriului trebuie să se pronunțe cu privire la oportunitatea punerii în întârziere.

70 Avertismentul scris are ca scop să permită persoanelor responsabile cu efectuarea unor proiecte neautorizate să întreprindă o acțiune de remediere înainte de punerea în întârziere și celelalte etape ale procedurii de sancționare.

71 Dacă se emite scrisoarea de punere în întârziere, prin aceasta se stabilesc obligații, iar nerespectarea cerințelor precizate reprezintă o încălcare a legii.

72 Irlanda adaugă că regimul sancționator trebuie să ia în considerare diferitele drepturi de care beneficiază în materie inițiatorii proiectelor, proprietarii terenurilor, publicul și particularii direct vizați de respectivul proiect, aceste diferite drepturi trebuind evaluate comparativ pentru a obține un rezultat just.

73 În sfârșit, Irlanda contestă exemplele menționate de Comisie, considerând că nu s-a făcut dovada pretinsei încălcări, în măsura în care Comisia s-ar mulțumi să facă afirmații de ordin general.

— Aprecierea Curții

74 Este cert că, în Irlanda, lipsa studiului privind efectele asupra mediului impus prin Directiva 85/337 modificată se poate remedia prin obținerea unui permis de regularizare care permite în special continuarea unui proiect fără autorizație legală, cu condiția ca solicitarea unui astfel de permis să fie formulată înainte de declanșarea unei proceduri de sancționare.

75 După cum recunoaște în definitiv Irlanda, această posibilitate poate determina autoritățile competente să nu acționeze în vederea suspendării sau a încetării unui proiect care intră în domeniul de aplicare al Directivei 85/337 modificate, aflat în curs de efectuare sau deja efectuat cu nerespectarea cerințelor privind autorizarea și studiul referitor la efectele asupra mediului, prealabil eliberării autorizației respective, și să se abțină să declanșeze procedura coercitivă prevăzută de PDA, Irlanda subliniind că, în această privință, competența este discreționară.

76 Astfel este stabilită insuficiența sistemului coercitiv instituit de Irlanda, în măsura în care existența permisului de regularizare îl lipsește de orice eficiență, insuficiența respectivă fiind consecința directă a constatării încălcării evidențiate în cadrul examinării primelor două obiecții.

77 O astfel de constatare nu este repusă în discuție de faptul că, în opinia Irlandei, regimul sancționator trebuie să ia în considerare diferitele drepturi de care beneficiază în materie inițiatorii lucrărilor, proprietarii terenurilor, publicul și particularii direct vizați de proiectul în cauză. Într-adevăr, necesitatea unei evaluări comparative a acestor interese nu ar putea justifica, prin ea însăși, ineficiența unui sistem de control și de pedepse.

78 Prin urmare, devine lipsită de obiect examinarea diferitelor exemple avansate de Comisie pentru a ilustra carențele în cadrul punerii în aplicare a măsurilor represive, astfel de carențe rezultând direct din lacunele legislației irlandeze înseși.

79 Prin urmare, și a treia obiecție este întemeiată și, pe cale de consecință, primul motiv trebuie admis cu privire la toate obiecțiile sale.

80 În sfârșit, trebuie să se arate că temeinicia primului motiv invocat se menține atât în raport cu Directiva 85/337 modificată, cât și în raport cu Directiva 85/337. Într-adevăr,

atât sub imperiul versiunii inițiale a acestei directive, cât și sub cel al versiunii sale modificate, proiectele care ar putea avea efecte importante asupra mediului trebuie supuse evaluării efectelor lor înainte de acordarea autorizației, definiția acesteia rămânând, de altfel, neschimbată. În plus, caracteristicile permisului de regularizare stabilite prin legislația irlandeză au rămas aceleași.

81 Din cele de mai sus rezultă că, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura că, înainte de executarea integrală sau parțială a acestora, proiectele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 85/337, în versiunea anterioară sau ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11, fac obiectul unei examinări pentru a stabili dacă trebuie efectuată o evaluare a impactului asupra mediului și, în cazul în care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul naturii, al dimensiunii sau al localizării lor, să fie supuse unei evaluări a efectelor lor, în conformitate cu articolele 5-10 din această directivă, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 4 și 5-10 din directiva menționată.

Cu privire la al doilea motiv

82 Acest motiv privește condițiile de construcție a unui parc eolian la Derrybrien, în comitatul Galway, pentru care trebuie amintite, în prealabil, diferitele autorizații obținute.

83 Astfel cum rezultă din înscrisurile de la dosar, cererile de autorizare referitoare la primele două faze ale proiectului, cuprinzând fiecare 23 de turbine eoliene, au fost depuse la 4 și la18 decembrie 1997. La 23 ianuarie 1998, au fost depuse noi cereri, întrucât cererile de autorizare precedente nu au fost considerate valide. La 12 martie 1998, s-a eliberat un permis. La 5 octombrie 2000, a fost introdusă o cerere de autorizare pentru o a treia fază a lucrărilor, referitoare, printre altele, la 25 de turbine și la căi de acces, care a fost admisă la 15 noiembrie 2001. La 20 iunie 2002, inițiatorul

proiectului a solicitat autorizarea modificării primelor două faze ale proiectului, autorizație care i-a fost acordată la 30 iulie 2002. În cursul lunii octombrie 2003, întrucât autorizația acordată pentru primele două faze ale lucrărilor a expirat, inițiatorul proiectului a solicitat reînnoirea autorizației respective, care a fost aprobată în noiembrie 2003.

Argumentele părților

84 Prin acest motiv, Comisia susține că Irlanda nu a adoptat toate măsurile necesare pentru ca acordarea autorizațiilor privind construirea unui parc eolian și activitățile conexe, precum și efectuarea lucrărilor corespunzătoare să fie precedate de o evaluare a efectelor proiectului asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337 și din Directiva 85/337 modificată.

85 În această privință, Comisia arată că deși, în aplicarea legislației irlandeze, au fost realizate studii privind efectele asupra mediului pentru diferite elemente constitutive ale proiectului, studiile respective prezentau lacune.

86 Studiul privind efectele asupra mediului efectuat în cursul anului 1998, în special, nu ar trata în mod corect riscurile de mediu aferente realizării diferitelor elemente constitutive ale acestui proiect. Studiul de impact realizat pentru a treia fază a proiectului menționat ar prezenta aceleași lacune.

87 În plus, Comisia arată că parcul eolian este cel mai vast proiect de exploatare terestră a energiei eoliene propus vreodată în Irlanda și totodată unul dintre cele mai importante în Europa.

88 Comisia arată de asemenea că, pentru construirea parcului eolian, a fost necesară eliminarea unor zone vaste de păduri de conifere pe o suprafață de 263 ha, fiind acordată o autorizație de defrișare la 20 mai 2003. Totuși, nicio evaluare a efectelor asupra mediului nu s-a efectuat pentru această operațiune, contrar însești cerințelor legislației irlandeze.

89 Comisia adaugă că, în urma alunecării de teren produse la 16 octombrie 2003 și a catastrofei ecologice provocate de aceasta – masa de turbă care s-a desprins dintr-o zonă de construcție a parcului eolian a poluat râul Owendalulleegh, a provocat moartea a aproximativ 50 000 de pești și a prejudiciat în mod durabil ariile de reproducere a speciilor –, Irlanda nu a efectuat nicio nouă evaluare a efectelor asupra mediului ale acestei construcții înainte de reluarea lucrărilor pe șantier de către inițiatorul proiectului în cursul anului 2004.

90 Irlanda precizează că, atunci când s-au solicitat autorizațiile, în cursul anului 1997 și apoi al anului 1998, pentru primele două faze de construcție a parcului eolian, nici în anexa I, nici în anexa II la Directiva 85/337 nu se menționa această categorie de proiecte ca intrând în domeniul de aplicare al acesteia. Prin urmare, autorizarea nu trebuia precedată de evaluarea efectelor asupra mediului, astfel cum este reglementată prin directiva respectivă. Irlanda adaugă că cererile prezentate în cursul anului 1998 erau totuși însoțite, în conformitate cu legislația irlandeză, de o declarație de impact asupra mediului.

91 Pe de altă parte, Irlanda consideră că ar fi nefirească încercarea de a sugera că activități asimilate aspectelor conexe ale proiectului de construcție a parcului eolian, precum construcția unei străzi, extragerea de turbă, exploatarea carierelor sau transportul de electricitate, erau atât de importante încât necesitau o evaluare a efectelor asupra mediului în sensul Directivei 85/337.

92 În plus, Irlanda consideră că o cerere de prelungire a duratei de valabilitate a unui permis nu constituie o „autorizație” în sensul Directivei 85/337 modificate.

93 În sfârșit, Irlanda arată că alunecarea de teren a fost provocată de metodele de construcție utilizate și că nu este vorba de dificultăți care ar fi putut fi detectate în avans prin intermediul unui studiu privind efectele asupra mediului, fie acesta chiar conform cerințelor comunitare. Acest stat membru precizează pe de altă parte că, în scopul de a asigura finalizarea în deplină siguranță a parcului eolian, metodele de construcție au fost modificate după suspendarea lucrărilor de construcție și efectuarea unei anchete.

Aprecierea Curții

94 În ceea ce privește, în primul rând, condițiile în care au fost acordate, la 12 martie 1998, autorizațiile privind primele două faze de construcție a parcului eolian, solicitate prin cererile depuse la 23 ianuarie 1998, trebuie verificată, în prealabil, aplicabilitatea Directivei 85/337.

95 În această privință, din articolul 3 din Directiva 97/11 rezultă că, dacă o cerere de autorizare a fost adresată unei autorități competente înainte de 14 martie 1999, dispozițiile Directivei 85/337 se aplică în continuare.

96 Pe de altă parte, chiar dacă este cert că instalațiile destinate exploatării energiei eoliene pentru producerea de energie nu figurează nici în anexa I, nici în anexa II la Directiva 85/337, Irlanda nu contestă că primele două faze ale construcției parcului eolian au necesitat numeroase lucrări, printre care lucrări de extracție a turbei și a altor minerale decât cele metalice și energetice, precum și construirea de drumuri, aceste lucrări figurând în anexa II menționată, la punctul 2 literele (a) și (c) și, respectiv, la punctul 10 litera (d).

97 Prin urmare, Directiva 85/337 se aplica primelor două faze de construcție a parcului eolian în măsura în care acestea presupuneau în special recurgerea la proiecte de lucrări menționate în anexa II la această directivă.

98 Rezultă că Irlanda trebuia să supună proiectele de lucrări unui studiu privind efectele dacă acestea puteau avea efecte importante asupra mediului, în special, *inter alia*, prin natura, prin dimensiunea sau prin localizarea lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 24 octombrie 1996, Kraaijeveld și alții, C-72/95, Rec., p. I-5403, punctul 50, precum și Hotărârea din 28 februarie 2008, Abraham și alții, C-2/07, Rep., p. I-1197, punctul 37).

99 Totuși, Irlanda afirmă că autoritățile competente au considerat că situația nu se încadra în anexa II la Directiva 85/337, în măsura în care lucrările conexe de extragere a turbei și de construire de drumuri prezintă o importanță minoră în raport cu proiectul de construcție a parcului eolian însuși.

100 Prin urmare, autoritățile competente au considerat că nu este necesar să se cerceteze dacă proiectele preconizate pot avea efecte importante asupra mediului și, așadar, nici să impună, înainte de acordarea autorizațiilor, o evaluare a efectelor asupra mediului care să răspundă cerințelor impuse prin Directiva 85/337.

101 Or, faptul că proiectele cuprinse în anexa II la directiva respectivă, menționate mai sus, ar fi prezentat un caracter secundar în raport cu proiectul de construcție a parcului eolian considerat în ansamblu nu înseamnă că, din acest motiv, proiectele respective nu puteau avea efecte notabile asupra mediului.

102 În această privință, trebuie arătat că proiectele preconizate de extracție de turbă și de minerale, precum și de construire de drumuri nu erau neglijabile ca dimensiune în raport cu suprafața globală a proiectului de parc eolian care acoperea 200 ha de turbărie și care constituia cel mai important proiect de acest gen din Irlanda, iar pe de altă parte, erau indispensabile instalării turbinelor, precum și tuturor lucrărilor de construcție. De asemenea, trebuie arătat că lucrările respective au fost efectuate pe coasta muntelui Cashlaundrumlahan, care prezintă depuneri de turbă ce pot măsura până la 5,5 metri adâncime și este în mare măsură acoperită cu plantații forestiere.

103 Din aceste elemente, necontestate de Irlanda, rezultă că localizarea și dimensiunea proiectelor de lucrări de extracție de turbă și de minerale, precum și construirea de drumuri și existența unui râu în apropierea amplasamentului reprezintă tot atâtea caracteristici concrete care demonstrează că proiectele respective, indisolubil legate de instalarea a 46 de turbine eoliene, trebuiau considerate ca putând avea efecte importante asupra mediului și, prin urmare, trebuiau supuse unei evaluări a efectelor lor asupra mediului.

104 Efectuarea unui studiu privind efectele asupra mediului, conform cerințelor Directivei 85/337, are, într-adevăr, vocație să identifice, să descrie și să evalueze în mod adecvat efectele directe și indirecte ale unui proiect asupra unor factori precum fauna și flora, solul și apa, precum și interacțiunea dintre acești diverși factori. În această privință, în speță, se poate arăta că declarațiile de impact asupra mediului furnizate de către inițiatorul proiectului prezentau anumite lacune și nu examinau în special problema stabilității solului care este totuși esențială atunci când se preconizează lucrări de excavare.

105 Așadar, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura ca acordarea autorizațiilor privind primele două faze de construcție a parcului eolian să fie precedată de o evaluare a efectelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337, și s-a limitat să anexeze cererilor de autorizare declarații de impact asupra mediului, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul directivei menționate.

106 În ceea ce privește, în al doilea rând, cererea de autorizare privind cea de a treia fază de construcție a parcului eolian, depusă la 5 octombrie 2000, și cererea de autorizare a modificării primelor două faze de construcție autorizate inițial, depusă la 20 iunie 2002, întrucât cererile de autorizare referitoare la acestea au fost depuse după 14 martie 1999, obiecția trebuie examinată în raport cu Directiva 85/337 modificată.

107 Este cert, pe de o parte, că autoritățile competente și-au dat acordul pentru schimbarea tipului de turbine eoliene prevăzut inițial fără a impune o evaluare a efectelor

asupra mediului conformă Directivei 85/337 modificate și, pe de altă parte, că autorizația acordată pentru a treia fază de construcție nu a fost nici ea însoțită de o astfel de evaluare. În plus, operațiunea de despădurire autorizată în cursul lunii mai 2003 nu a fost precedată de această evaluare, contrar cerințelor legislației irlandeze.

108 Or, la punctul 3 litera (i) din anexa II la Directiva 85/337 modificată sunt menționate instalațiile destinate transformării energiei eoliene în energie electrică (parcuri eoliene) și, la punctul 13 din anexa respectivă, orice modificare sau extensie a proiectelor menționate în aceeași anexă, deja autorizate, executate sau în curs de executare, care pot avea efecte negative semnificative asupra mediului.

109 În plus, printre criteriile de selecție pertinente citate în anexa III la Directiva 85/337 modificată, aplicabile proiectelor enumerate în anexa II la această directivă și la care face trimitere articolul 4 alineatul (3) din directiva menționată, figurează riscul producerii de accidente, legate în special de substanțele și de tehnologiile utilizate. Potrivit acelorași criterii, trebuie menționată sensibilitatea de mediu a zonei geografice care trebuie apreciată luând în considerare în special „capacitatea de încărcare a mediului natural", o atenție deosebită trebuind acordată zonelor de munte și de pădure.

110 Instalarea unui număr de 25 de turbine noi, construirea de noi căi de acces, precum și modificarea tipului de turbine eoliene autorizat inițial și care urmărește creșterea producției de electricitate, în calitate de proiecte care figurează în anexa II la Directiva 85/337 modificată și care puteau, având în vedere specificitățile sitului menționate la punctul 102 din prezenta hotărâre și criteriile menționate la punctul precedent din prezenta hotărâre, să aibă efecte importante asupra mediului, trebuiau supuse, în acest temei și înainte de a fi autorizate, unei proceduri de cerere de autorizare și unei evaluări a efectelor lor asupra mediului în conformitate cu condițiile impuse la articolele 5-10 din Directiva 85/337 modificată.

111 Prin urmare, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura ca acordarea autorizațiilor de modificare și a celei privind cea de a treia fază de construcție a parcului eolian să fie precedată de o astfel de evaluare și s-a limitat să anexeze cererilor de autorizare declarații de impact asupra mediului, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 85/337 modificate.

112 Din cele de mai sus rezultă că, prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura ca acordarea autorizațiilor privind construirea unui parc eolian și activitățile conexe la Derrybrien, în comitatul Galway, precum și realizarea lucrărilor să fie precedate de o evaluare a efectelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337, în versiunea anterioară sau ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 4 și 5-10 din directiva menționată.

Cu privire la cheltuielile de judecată

113 În temeiul articolului 69 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a solicitat obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată, iar Irlanda a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a doua) declară și hotărăște:

1) Prin faptul că nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura:

— că, înainte de executarea integrală sau parțială a acestora, proiectele care intră în domeniul de aplicare al Directivei 85/337/CEE a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în versiunea anterioară sau ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11/CE a Consiliului din 3 martie 1997, fac obiectul unei examinări pentru a stabili dacă trebuie efectuată o evaluare a impactului asupra mediului și, în cazul în care ar putea avea efecte importante asupra mediului, în temeiul naturii, al dimensiunii sau al localizării lor, să fie supuse unei evaluări a efectelor lor, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337, și

— ca acordarea autorizațiilor privind construirea unui parc eolian și activitățile conexe la Derrybrien, în comitatul Galway, precum și realizarea lucrărilor să fie precedate de o evaluare a efectelor asupra mediului, în conformitate cu articolele 5-10 din Directiva 85/337, în versiunea inițială sau ulterioară modificărilor introduse prin Directiva 97/11,

Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 2, 4 și 5-10 din directiva menționată.

2) Obligă Irlanda la plata cheltuielilor de judecată.

Semnături